SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA

Italien (?), 3. Viertel 15. Jh.

Seite 40r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

.l.

dicat iustū ē te ab alijs denorari qui alios deno-
rasti nec iustū est tibi pa qui alijs parcē nolu-
isti. Oia ista exempla possunt poni infra in trac-
tatu de iustitia. Et hic possent poni q ibi st̄ posita
Et eaā illa q habent. supra in capl̄o ubi probatur
deum hrē sumaz iustitiaz. Ex hijs omnib̄ colli-
gi uenet et cito uenet ad iudi'm. dnis Venit
ad iudicaū hūanā negaā punitur. Venet pmi
atur bona q fecim. Nam et si nō aliqua ma
la puniat ut ad se ptinē ad se gubernare hoc mū-
dana ostendat iustitia. Cū plurima tū nō puiendo
pertranseat quid aliud q iudi'm pro talib̄ ē sti-
tuiz. Ipa tollerancia sua clamat. Est ergo futuz
ut tam viui q mortui ad iudicij locū conuenī-
ant ubi fiet iuste dīna. Vt oia q fecerunt siue bō
sunt siue mala ad memoriaz redeant. Vt omis mu-
tuo se cognoscant. Et uni'm quisq; in alioz cōsideē
mala et bona omia apte conspicat ut sic omnib̄
in notescat q iuste. Deus impios puniat et q mi-
sericordie amicis filijs agat. Ad apta p̄ortis illa ex-
empla de Assuero quomō ex iustitia repulit uas-
ti Regina. De Traiano q iudice dedit ppriz
filiū loco sui quē suus occiderat. De Ottone im-
patore q seipsū in mānib̄ iudice dedit et tandez
hereē suam comburi fecit q filio viz ipius iudice
accusauit. Et sic iudi'a q in nobis ad timorē oc-
cultat tunc omnib̄ nota fiant. Quare de hō iudi'o
iusū ma de pnia. de ima Bene igr et rōnabilr dictū
ē. Qui futuros ē iudicare iuuos et mortuos

De Remissione peccatorum:

.xx.

De remissione uero peccatorum quā iecta
que non est aliquid q cōtō fideliū fiēi
credim'. non est mā digni valeam'. Hō
eiā credim' per eclām effectiue Sed meritorie
et impetratiue. Remissionē posse fieri culpe.
Soli' eiā dīne potentie op' hoc constat ēe in vtute